

Jacek Moszczyński, Sylwia Stasiak, Eleonora Kaszewska

Kutno, st. 6, gm. loco, woj. płockie,
AZP 57-50/7

Informator Archeologiczny : badania 26, 54-55

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kryspinów, st. 2
gm. Liszki, woj. krakowskie
AZP 103-55/77

Uniwersytet Jagielloński Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Piotr Kaczanowski. Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Cmentarzysko kultury przeworskiej oraz osada kultury łużyckiej.

Badania w 1992 r. były kontynuacją wieloletnich prac prowadzonych na cmentarzysku kultury przeworskiej pod kierunkiem prof. dr. hab. K. Godłowskiego i miały na celu określenie zasięgu cmentarzyska w kierunku południowo-wschodnim. Prace objęły 125 m², odkryto 8 obiektów (nr 114-121) oraz niewielką ilość materiałów ze zniszczonych grobów. Zarówno obiekty, jak i materiały pochodzące ze zniszczonych grobów odkryto na dość znacznej głębokości (poniżej 80 cm), przykryte grubą warstwą jednolitego humusu.

Obiekty kultury przeworskiej reprezentowane były przez 3 wczesnorzymskie pochówki ciałopalne, groby jamowe (ob. 114, 121) i grób popielnicowy (ob. 115). Ten ostatni był pochówkiem kobiecym, w skład jego wyposażenia wchodziły m.in. metalowe części zamka skrzyneczki oraz klucz. Obiekt 121 poza spalonymi kośćmi zawierał jedynie pojedyncze fragm. ceramiki, w drugim z grobów jamowych znaleziono natomiast fragm. kilku silnie rozdrobnionych, niewielkich naczyń, a przy granicy jamy grobowej całe naczynie garnkowe o lekko esowatym profilu, zawierające jedynie czysty piasek.

Pozostałe obiekty to jamy o charakterze osadowym, na ogół o bardzo słabo czytelnych granicach, płytkie, o niejednorodnym charakterze wypełnisk. W obiekcie 116 znaleziono 2 silnie zniszczone naczynia kultury łużyckiej, w innym, oznaczonym nr 119, natrafiono na fragm. miseczki wykonanej na kole, z brzegiem zgiętym do środka, z lekko zgrubiałą, ściętą krawędzią. Należy ją wiązać z dackim środowiskiem kulturowym.

Badania nie pozwoliły na określenie zasięgu stanowiska w kierunku południowo-wschodnim. Niewątpliwie należy się spodziewać, że cmentarzysko kultury przeworskiej (jak i wcześniej datowane materiały osadowe) zajmuje dalsze partie terenu, o czym świadczy rozprzestrzenienie pochówków w całej południowo-wschodniej części cmentarzyska, jak i występowanie w tym rejonie materiałów ze zniszczonych grobów.

Badania będą kontynuowane.

Kutno, st. 6
gm. loco, woj. łódzkie
AZP 57-50/7

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi
 Muzeum Regionalne w Kutnie

Badania prowadzili mgr mgr Jacek Moszczyński i Sylwia Stasiak. Konsultantem była mgr Eleonora Kaszewska. Finansowane przez Muzeum Regionalne w Kutnie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Badania miały charakter ratowniczy. Teren cmentarzyska jest intensywnie użytkowany gospodarczo, co spowodowało częściowe zniszczenie stanowiska.

Na powierzchni ponad 200 m² odkryto 29 grobów ciałopalnych jamowych. Niektóre przykryte były brukiem kamiennym, w znacznym stopniu dzisiaj zniszczonym. Część grobów wyposażona była tylko we fragm. ceramiki (groby 18, 20 21, 23, 24, 28, 32, 33), w innych oprócz fragm. naczyń glinianych wystąpiły wisiorki wiaderkowate (groby 29, 31), sprzączki (groby 26, 31), fragm. grzebieni kościanych (groby 27, 29, 34), fragm. szpili kościanej (grób 35), igła żelazna (grób 34), fragm. umbra (grób 41), fragm. stopionego szkła (groby 29, 30, 34, 41), fragm. naczyń terra sigillata (groby 27, 30, 40, 41), przęśliki. Dość licznie wystąpiły fragm. naczyń toczonych.

Na podstawie materiału zabytkowego groby można datować na późny okres rzymski. Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Kutnie. Badania powinny być kontynuowane.

Leszczany, st. 3, gm. Żmudź, woj. chełmskie patrz wczesna epoka żelaza

Linowo, st. 6, gm. Świecie nad Osą, woj. toruńskie patrz neolit

**Michalice, st. 2
gm. Namysłów, woj. opolskie**

**Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Opolu.**

Badania prowadził mgr Mariusz Krawczyk (autor sprawozdania) przy współpracy mgr mgr Mirosławy Macewicz i Klemensa Macewicza. Konsultantem był doc. dr hab. Stanisław Pazda. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Namysłowie oraz Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnego i środkowego okresu przedrzymskiego.

Stanowisko usytuowane jest na łagodnym stoku oraz kulminacji wyniesienia położonego ok. 100 m na północ od dna doliny przeciętej niewielkim ciekim, w miejscu objętym dziką eksploatacją piasku. Badania ratownicze podjęto po otrzymaniu zgłoszenia o znalezieniu na terenie wybierzyska fragm. ceramiki. Przy krawędzi wybierzyska oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie założono 5 wykopów o łącznej powierzchni 205 m². Obok obiektów nowożytnych odsłonięto 15 pradziejowych, w tym aż 6 zniszczonych w znacznym stopniu przez jamy nowożytne oraz wskutek eksploatacji piasku. Były to m.in.: 6 palenisk, jama zasobowa, jama zawierająca potłuczone naczynie zasobowe. Rozmieszczenie obiektów świadczy o tym, iż najprawdopodobniej natrafiono na krawędź osady zniszczonej już w większej części przez istniejące tu wybierzyska.

Ciekawym problemem badawczym jest przynależność chronologiczna i kulturowa osady, bowiem materiał ceramiczny z tego stanowiska, jako jednolity zespół, zdaje się nie mieć wyraźnych analogii na Śląsku. Jest to ceramika osadnicza z niewielką ilością fragm. bardziej charakterystycznych, co znacznie utrudnia jednoznaczną interpretację tego zespołu. Najbardziej prawdopodobna jest jego przynależność do wczesnego i środkowego okresu przedrzymskiego i najpewniej można go powiązać z końcową fazą kultury łużyckiej lub kulturą pomorską.

Zabytki znajdują się w Muzeum w Kluczborku.

Nie przewiduje się dalszych badań.

**Mielec, st. 16
gm. Ioco, woj. rzeszowskie
AZP 96-71/3**

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa z okresu mezolitu, kultury pucharów lejkowatych, grupy tarnobrzesckiej, późnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na łagodnym stoku terasy wyższej Wisłoki, w południowym rejonie miasta — Porębach Wojsławskich.

Bezpośrednią przyczyną podjęcia badań ratowniczych było zniwelowanie części północno-wschodniej stanowiska pod budowę osiedla mieszkaniowego.

Przebadano 250 m² powierzchni, odkryto 19 obiektów. Dwa pochodzą z wczesnych faz późnego średniowiecza, jeden zaliczono do grupy tarnobrzesckiej, pozostałe należą do kultury przeworskiej. Wśród nich na uwagę zasługują 3 obiekty wyróżniające się wielko-